

Фомін Євген Павлович

(1910-1942)

поет, журналіст, публіцист

Народився у Каховці 27 грудня 1910 р. у родині робітника. Батько працював майстром біля сільськогосподарських машин. Мати вела домашнє господарство

У десять років залишився сиротою: батько 1919 року був розстріляний німцями; мати померла у голодному 1921 році.

Три роки Євген вів безпритульне життя.

У віці дванадцяти-тринадцяти років почав писати вірші. Поетичні захоплення активно виявилися в нього під час перебування у Херсонському дитячому будинку.

Над степом Таврії ударила гроза,
дощами щедрими упала над хлібами.
Шуміло все кругом – і, зайнята вітрами,
у плавнях гнулася, співаючи, лоза.
В просторі темному губився небозвід.

Є.Фомін почав друкуватися в херсонських газетах із середини 20-х років.

У шістнадцять років випустив свою першу збірку – «Поезії». У 1927 році Є.Фомін приїжджає до Харкова, де вступає на робітфак при сільськогосподарському інституті. По закінченні його зараховують до Харківського педагогічного інституту, проте він його не закінчив. 1935 року виїхав до Києва

На початку війни виходить нова збірка Є.Фоміна “Кров за кров”. Із початком війни Євген Фомін перебуває на фронті, де працює в армійських редакціях, редагує й пише журналістські матеріали. Після газетярської та оперативної літературної діяльності у фронтових умовах поет на короткий термін перебирається до Полтави.

Весною 42-го Є.Фомін добровільно вирушив у прифронтову зону Донбаса, де працював військовим журналістом і поетом-кореспондентом, систематично друкував у пресі свої нові роботи публіцистичного звучання. Там улітку він потрапив до оточення, вийти з якого йому не вдалося, і Є.Фомін знову опинився у Києві, де нелегально мешкав у своїх знайомих. У Києві його видали гестапо й заарештували. Німецька влада пропонувала співпрацю й життя. Євген Фомін відмовився. 5 листопада 1942 року його було розстріляно у Бабиному Яру.

Твори¹

Про творчість

1. Голобородько, Я. Естетичні альтернативи Євгена Фоміна. (Пошуки елітарної свідомості) // Південний ареал. Консорціум літературної Таврії: роман-монографія / ред. О.Шарговська. – Київ: Факт, 2007. – С.294-308.
2. Параскевич, П. К. Наш земляк – Євген Фомін // Сторінки літературної Херсонщини / П. Параскевич; упоряд. М. Василенко. - Київ: Просвіта, 2008. – С.97-100.
3. Братан М. І. Поет-земляк Євген Фомін. – Київ : Херсон: Просвіта, 2008. - 23 с.

¹ Всі твори письменника подані в бібліографічному покажчику [8].

Довідкові видання

4. **Фомін Євген Павлович** // УРЕ. – 2-е вид. – Т.12. – Київ, 1985.– С.18.
5. **Фомін Євген Павлович** // УРЕС: в 3 т. – Т.3. – Київ, 1987.– С. 529.
6. **Фомин Евгений Павлович** // УСЭС: в 3 т. – Т.3. – Київ, 1989.– С. 520.
7. **Євген Фомін** // Антологія української поезії: в 4 т. – Т. 3. – Київ, 1957. – С. 323.
8. **Евген Фомин (1910 – 1942)** : біограф. справка // Антология украинской поэзии: в 2 т. – Т. 2. – М., 1958. – С. 516.

Бібліографічні посібники

9. Євген Фомін: біобібліогр. покажч. / ХОБД. - Херсон, 2002. – 43 с. - (Херсонські письменники-дітям).
10. Євген Фомін // Письменники Радянської України 1917-1987 : біобібліогр. довід. / авт.-упоряд. В. К. Коваль, В. П. Павловська. – Київ: Рад. письменник, 1988. – С.615.
11. Фомін Євген Павлович // Знаменні і пам'ятні дати Херсонщини на 2000 рік: бібліогр. покажч. / ХОУНБ ім. Олеса Гончара; уклад. Г. П. Мокрицька; ред. Л. І. Зелена. - Херсон, 1999. – С.76-79.